

Det samme gør sig gældende ved observationen: Kommer der en udenlandsk politimand til Danmark for at forfølge og observere en af sit lands statsborgere, skal han meddele det til dansk politi så hurtigt som overhovedet muligt, og dansk politi kan sige, at han skal stoppe denne observation.

Jeg har tidligere her fra Folketingets talerstol nævnt en konkret sag, hvor dansk politi for ganske nylig foretog en sådan observation på svensk grund i forbindelse med de nynazistiske grupper fra Danmark, der ville afsende brev-bomber fra Sverige til engelske statsborgere. Her måtte dansk politi observere, og observationen fortsatte, indtil den danske statsborger var tilbage i Danmark igen. I denne sag skulle man forinden have opnået en accept af politiet i det land, man observerer i; men det siger sig selv, at der kan være situationer, hvor man ikke kan nå at sende en sådan melding til et andet lands politimyndigheder. Man står i en luft-havn, men man ved ikke præcis, hvor vedkom-mende tager hen, og derfor må det være muligt at komme ind i landet; men straks efter at man er kommet ind, skal man forsøge at tage kontakt til det stedlige politi, og så kan de sige, at nu overtager de observationen.

Vi mener ikke, det er en krænkelse af grund-lovens bestemmelser, og vi mener ikke, der skal en ny grundlovsbestemmelse til, for at vi kan have et samarbejde med de udenlandske politi-myndigheder på dette grundlag. Var der tale om, at det fremmede politi kunne få eksekutiv-beføjelser – altså få ret til at arrestere og udøve myndighed – var det en ganske anden sag; men det er der ikke tale om.

Hr. Albrechtsen havde problemer med, at regeringen analyserer tingene. Jeg vil nu sige det omvendt. Der var god grund til, at hr. Albrechtsen og i øvrigt hele Folketinget kritise-rede regeringen, hvis vi ikke foretog analyser af, hvordan situationen vil være for det danske for-behold, hvis situationen ændres ved den igang-værende regeringskonference.

Justitsministeriet har skrevet en notits, der beskriver den igangværende regeringskonfe-rences forskellige forslag på det retlige indre anliggender ved en eventuel integration af Schengen. Jeg skal stærkt beklage, at denne notits er blevet lækket. Det var et helt internt, analytisk papir beregnet til brug for mig i rege-ringens topmødeudvalg, hvor vi drøfter disse spørgsmål.

Men jeg kan ikke forstå, at det skal give anledning til kritik, at regeringen laver sådanne analyser. Og man vil vel ikke fra Folketingets side eller fra hr. Albrechtsens side skade den danske regerings forhandlingsposition under den igangværende regeringskonference, sådan at vi på forhånd har meddelt alle dem, vi sidder og forhandler med, at Danmark ligger bare fladt, om man så må sige, hvis nogen skulle finde på at lave et såkaldt søjlespring eller, for den sags skyld, et omvendt søjlespring.

Det er regeringens opfattelse, at det må være muligt for regeringen at foretage sådanne ana-lyser af vores forhandlingsposition, af vores for-handlingsstrategi under regeringskonferencen, i kampen for at værne om det danske forbehold på den bedst tænkelige måde. Det er baggrun-den for, at regeringen mener, at sådanne interne analysepapirer må forblive regeringens interne dokumenter.

Så har der været spørgsmål om den parla-mentariske kontrol. Jeg sagde allerede ved før-stebehandlingen, at den har vi jo i dag, for så vidt angår Schengensamarbejdet. Det fremgik jo også af den redegørelse, Justitsministeriet afle-verede til Folketinget den 19. november 1996, hvorfra jeg kan citere:

»Ved Danmarks optagelse som observatør i Schengensamarbejdet aftalte regeringen med Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg, at de to udvalg (i almindelighed skriftligt) bliver ori-enteret forud for afholdelse af møder i eksekutivkomiteen samt efterfølgende modtager et kortfattet referat af mødet. Regeringen vil tage initiativ til en drøftelse med udvalgene om, hvorvidt der efter Danmarks optagelse som medlem af Schengensamarbejdet kan være behov for at justere denne ordning.«

Og det er just det, som jeg forstod på hr. Ove Fich er aftalegrundlaget i dag mellem regerin-gen, Europaudvalget og Folketingets Retsud-valg, at så længe vi bare har observationsstatus, foregår det på den måde.

Når vi nu bliver fuldgyldige medlemmer af Schengen, vil regeringen jo indlede drøftelser med Folketingets Europaudvalg og Retsudval-get, og måske ønsker man så en anden procedu-re for den parlamentariske involvering. Det er det, regeringen mente med det her.

Så kan man sige ud fra et praktisk hensyn – men det er noget helt andet – at der også foregår de her drøftelser, men der har jeg jo svaret, at regeringen mener, at vi alene skal forholde os til det grundlag, der ligger i konventionen i dag, og